

Nr. 08/438 Griffie

DE RECHTBANK VAN EERSTE AANLEG VAN HET
ARRONDISSEMENT KORTRIJK, PROVINCIE WEST-
VLAANDEREN, KAMER MET DRIE RECHTERS,
RECHTSPREKENDE IN CORRECTIONELE ZAKEN

Nr. 438 Rep.

PRO JUSTITIA

Vonnis van 11.03.2008

Van Belle Jean Marc
Straatje 21
8510 Bellegem

Gezien de processtukken en namelijk:

- de dagvaardingen betekend bij exploit van gerechtsdeurwaarder Michel Indekeu, met standplaats te Menen-Rekkem op 18 oktober 2007 en 9 november 2007

In de zaak van:

HET OPENBAAR MINISTERIE,

aan wie zich heeft gevoegd als burgerlijke partij :

Nr. 939

LANGEDOCK Veerle, wonende te 8560 Moorsele, Caeser Gezellestraat 42

- ter zitting vertegenwoordigd door mr. Jan Droogné loco mr. Jacques Tremmery, advocaat te 8930 Menen, Ieperstraat 116 (ref. 43.338/16/16)

tegen:

Nr. 940

VAN BELLE Jean Marc Charles André, geboren te Brugge op 26 juni 1965, bediende, wonende te 8510 Kortrijk (Bellegem), Straatje 21 ;

ten einde terecht te staan ter zake van : te Kortrijk in de periode van 1 januari 2006 tot 31 juli 2007 ;

Na door een rechterlijke beslissing, waartegen geen verzet of hoger beroep meer openstaat, namelijk een beschikking van de Voorzitter van de Rechtbank van Eerste Aanleg te Kortrijk dd. 24 maart 2005, bevestigd bij arrest van het Hof van Beroep te Gent, 16° kamer dd. 2 december 2005, te zijn veroordeeld om een uitkering tot onderhoud ten bedrage van 400 euro per maand aan zijn echtgenote Veerle LANGEDOCK voor haarzelf en 200 euro per maand voor zijn kind Floris en 150 euro per maand voor elk van zijn kinderen Marieke en Stientje te betalen, meer dan twee maanden vrijwillig in gebreke te zijn gebleven de termijnen ervan te kwijten.

- inbreuk op art. 391bis Sw.

+++++

Gehoord de uiteenzetting van de zaak door S. Deleu, eerste substituut-procureur des Konings, die de zaak samenvat en conclusie neemt strekkende tot de veroordeling van de beklaagde bij toepassing van de strafwet.

Gehoord de burgerlijke partij bij monde van mr. Jan Droogné, advocaat voornoemd.

Na de beklaagde ondervraagd te hebben.

Gehoord de middelen van verdediging voorgedragen door beklaagde in persoon, die conclusies en stukken neerlegt. De feiten worden betwist.

En na beraadslaagd te hebben,

DE RECHTBANK,

Gezien de artikelen van voormelde tenlastelegging, alsook de artikelen

- 1 Wet 05.03.1952 zoals gewijzigd door artikel 4 Wet 26.06.2000
- 1 K.B. 23.12.1993
- 182, 184, 185, 189, 190, 194, 195 Wetboek van Strafvordering
- 2 en volgende Wet 15.06.1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken
- 25 Sw.
- 1, 8§1 W. 29.06.1964 gew. dr. art. 4 W. 10.02.1994, art. 16 KB 06.10.1994 en art. 9 W 22.03.1999.
- 1382 B.W.

+++++

OP STRAFGEBIED

Er is tussen partijen een moeizame echtscheidingsprocedure hangende. Bij beschikking in kort geding van 24 maart 2005 veroordeelde de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg te Kortrijk beklagde, zelfstandig boekhouder, om met ingang van 1 januari 2005 een onderhoudsbijdrage voor de kinderen te betalen als volgt: 200 euro per maand voor Floris (°03.10.1992), 150 euro voor Marieke (° 27.07.1995) en 150 euro voor Stientje (° 28.07.2001). Aan zijn echtgenote diende hij een persoonlijk onderhoudsgeld van 400 euro te betalen. Beklaagde ging in beroep en het Hof van Beroep te Gent bij arrest van 2 december 2005 bevestigde het vonnis a quo. Tot op heden werd geen euro onderhoudsgeld vrijwillig betaald. Wel werd naar aanleiding van een uitvoerend beslag, na procedure bij de beslagrechter 4500 euro betaald. Aldus bedraagt het achterstal volgens opgaaf in conclusies van de burgerlijke partij eind december 2007 in totaal 28648,56 euro. Het cijfer van de achterstallen cfr. de gerechtelijke uitspraken wordt op zichzelf niet betwist. Minstens staat vast dat beklagde cfr. art. 391bis Sw. meer dan twee maanden in gebreke blijft het onderhoudsgeld te voldoen in gevolge een gerechtelijke beslissing waartegen geen verzet of hoger beroep meer openstaat, wat in casu het geval is. De correctionele rechtbank is gebonden door het gezag van gewijsde van de gerechtelijke uitspraken ter zake die een gedetailleerde afweging gemaakt hebben van de inkomsten en uitgaven van beide partijen. Huidig verweer op de tenlastelegging, namelijk dat hij "vrijwillig in gebreke" blijft te betalen bestaat uit ellenlange conclusies waarin in hoofdorde gesteld wordt dat de gerechtelijke uitspraken verkeerd zijn en van verkeerde inkomstenschattingen zijn vertrokken. Deze stelling komt neer op een niet toegelaten verhaal tegen een definitief vonnis, wat niet kan.

Indien er zich met betrekking tot zijn inkomenstoestand nieuwe elementen zouden voordoen dient hij desnoods een nieuwe titel uit te lokken. De rechtbank merkt evenwel op dat beklagde als repliek op de stelling van de wederpartij dat hij zijn zelfstandige activiteit verwaarloost, hij op 25 van zijn conclusies zelf stelt dat zijn inkomsten als boekhouder stijgende zijn en niet dalende, ook stelt hij dat zijn wetenschappelijke journalistieke activiteiten een vlucht nemen enz.

De beklagde bewijst niet dat hij onvrijwillig in gebreke is gebleven. Andere overwegingen die de bodemprocedure raken zijn aldus niet relevant. De tenlastelegging is bewezen.

Bij de toepassing van de strafwet en strafmaat houdt de rechtbank rekening met:

- de aard en omstandigheden, de grote omvang van de achterstallen, de manifeste onwil om ook maar iets vrijwillig te betalen, ook niet voor zijn kinderen
- het gegeven dat de beklagde -behoudens een veroordeling in het verkeer- nog geen andere veroordeling heeft opgelopen

Een gevangenisstraf met uitstel, zoals hierna bepaald moet de beklaagde het wederrechtelijk karakter van de gepleegde feiten doen inzien en hem ervan weerhouden om in de toekomst gelijkaardige feiten of andere misdrijven te plegen.

Er werd geen geldboete opgelegd teneinde beklaagde toe te laten de voorrang te verlenen aan zijn betaalplicht.

**OM DEZE REDENEN,
DE RECHTBANK,**

Op strafgebied

Wijzende op tegenspraak,

Verklaart de feiten van de tenlastelegging bewezen in hoofde van Jean VAN BELLE.

Veroordeelt Jean VAN BELLE uit hoofde van de bewezen verklaarde feiten van de voormelde tenlastelegging tot een hoofdgevangenisstraf van zes maanden, met uitstel zoals hierna bepaald.

Aangezien de straf niet meer dan vijf jaar gevangenis bedraagt, betrokkene nog geen veroordeling heeft ondergaan tot een criminele straf of tot een correctionele hoofdgevangenisstraf van meer dan twaalf maanden, de opgelegde straf een voldoende waarschuwing zal uitmaken om het plegen van andere of analoge misdrijven te voorkomen, gelast dat de tenuitvoerlegging van bovenstaande hoofdgevangenisstraf zal uitgesteld worden voor de duur van drie jaar, mits betrokkene gedurende de proeftijd geen veroordeling tot een criminele straf of tot een hoofdgevangenisstraf van méér dan zes maanden zonder uitstel oploopt.

Veroordeelt Jean VAN BELLE tot de gerechtskosten begroot op 52,96 euro.

Verplicht Jean VAN BELLE tot betaling van de bijzondere vergoeding van 29,30 euro – ingevolge indexatie B.S. 27.12.2007 met ingang van 01.01.2008 – opgelegd in uitvoering van artikel 77 van het K.B. van 27.04.2007 betreffende de toekenning en betaling van kosten in strafzaken.

Verplicht Jean VAN BELLE tot betaling van eenmaal de bijdrage van 25 euro, te verhogen met 45 opdecimes, hetzij 137,50 euro, tot financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders, overeenkomstig artikel 29 van de wet van 1 augustus 1985 houdende fiscale en andere bepalingen, zoals vervangen ingevolge artikel 3 van de wet van 22 april 2003 houdende de samenstelling en werking van de Commissie voor financiële hulp aan slachtoffers van opzettelijke gewelddaden, zoals gewijzigd ingevolge artikel 23 van het koninklijk besluit van 19 december 2003 tot wijziging van het koninklijk besluit van 18 december 1986 betreffende de Commissie voor hulp aan slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en van het artikel 29, tweede lid van de wet van 1 augustus 1985 houdende fiscale en andere bepalingen en zoals gewijzigd ingevolge artikel 1 van het koninklijk besluit van 31 oktober 2005 (B.S. 07 december 2005) en gelet op artikel 1 van de wet van 5 maart 1952 betreffende de opdecimes op de strafrechtelijke geldboeten zoals gewijzigd door artikel 36 van de wet van 7 februari 2003 houdende verschillende bepalingen inzake verkeersveiligheid, en gelet op artikel 1, eerste lid van het koninklijk besluit van 22 december 2003 houdende vaststelling van de datum van inwerking-treding van de wet van 7 februari 2003 houdende verschillende bepalingen inzake verkeersvei-ligheid.

OP BURGERLIJK GEBIED

Wat betreft de burgerlijke partijstelling van Veerle Langedock

De feiten van de tenlastelegging die bewezen verklaard werden en waarvoor Jean VAN BELLE veroordeeld wordt, hebben schade veroorzaakt aan de burgerlijke partij, dewelke conform artikel 1382 B.W. gerechtigd is op vergoeding.

De burgerlijke partij vordert een morele schadevergoeding van 2500 euro welke integraal betwist wordt. De burgerlijke partij wijst op zijn onmogelijke houding en het voeren van onredelijke procedures met betrekking tot de bezoekenregeling van de kinderen. Deze laatste maken evenwel het voorwerp niet uit van huidig geding. Enkel morele schade in oorzakelijk verband met de tenlastelegging van familieverlating komt gegrond voor zodat enkel een symbolische morele schadevergoeding passende voorkomt.

De burgerlijke partijstelling is ontvankelijk, gedeeltelijk gegrond en kan toegekend worden voor de som van één euro.

De burgerlijke partij vordert een rechtsplegingsvergoeding die zij begroot op 650 euro. Verkeerdelijk stelt zij dat dit de basisvergoeding betreft rekening houdende met de hoegrootheid van haar vordering, namelijk 2500 euro. De basisvergoeding voor dergelijke vordering betreft evenwel slechts 400 euro en de minimumvergoeding bedraagt 200 euro. Rekening houdend met het weinig complex karakter van de zaak en het gegeven dat slechts een symbolische vergoeding van 1 euro werd toegekend komt een rechtsplegingsvergoeding ten bedrage van 200 euro billijk voor.

**OM DEZE REDENEN,
DE RECHTBANK,**

Op burgerlijk gebied

Wijzende op tegenspraak,

Verklaart de burgerlijke partijstelling van Veerle Langedock ontvankelijk en gedeeltelijk gegrond, en veroordeelt dienvolgens Jean VAN BELLE om aan voormelde burgerlijke partij te betalen : de som van één euro ten titel van morele schadevergoeding. Wijst het meer gevorderde af als ongegrond.

Veroordeelt Jean VAN BELLE om aan de burgerlijke partij Veerle Langedock als rechtsplegingsvergoeding de som van tweehonderd euro te betalen

Aldus gevonnist en uitgesproken te Kortrijk, in het gerechtsgebouw, in de openbare terechtzitting van de ACHTSTE KAMER op elf maart tweeduizend en acht.

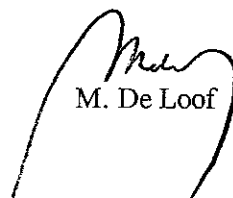
Aanwezig : -B. Devriendt, ondervoorzitter, dienstdoende Voorzitter
-M. De Loof en I. Vandenbroucke, rechters
-H. Vanhessche, substituut-procureur des Konings
-M. Gallé, adjunct-griffier

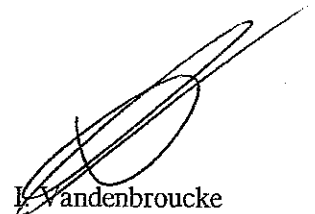
M. Gallé

B. Devriendt

M. De Loof

I. Vandenbroucke

BURGERLIJKE GRIFPIE
van de Rechtbank van eerste aanleg te KORTRIJK

Ontvangen van VAN BELLE

het bedrag van : 2,00 EUR

voor : niet getek. afschr. 42I44591/07

Referentie : COR/1030

Kwitantie nr : 1532

Datum : 19/03/2008

